

EL TRIBUNAL SUPREM ADMET LES GRAVACIONS DE CÀMERES DE VIDEOVIGILÀNCIA COM A PROVA PELS ACOMIADAMENTS.

El Tribunal Suprem ha acceptat com a mitjà de prova per justificar un acomiadament la utilització de les càmeres de videovigilància, sempre i quan el treballador tingui coneixement de la seva existència.

El cas deriva d'un dependent que va ser acomiadament per manipular els tiquets de compra i haver-se apropiat d'alguns imports de la caixa. L'empresa va aportar com a mitjà de prova les gravacions de la càmera de vigilància que tenia instal·lada a la tenda, i que enfocava la caixa registradora i la Terminal del Punt de Venda.

El Tribunal de Justícia de Catalunya va rebutjar l'ús d'aquesta càmera com a mitjà de prova al considerar que el treballador no havia estat informat degudament de la finalitat de la càmera instal·lada i per aquest motiu es vulnerava el dret a la protecció de dades.

No obstant, el Tribunal Suprem valora que l'ús de la càmera de videovigilància és un mitjà de prova admissible. El treballador, malgrat no haver estat informat de forma individual de l'ús de la càmera, tenia ple coneixement de la seva existència i per tant, tenint en compte els drets constitucionals en joc i les circumstàncies del cas, el Tribunal entén que la mesura empresarial adoptada estava totalment justificada, al no existir alternativa per procedir al control de les accions del treballador.

Recordem la nova doctrina del Constitucional respecte l'ús de les càmeres de videovigilància (TCo 39/2016) que estableix que els treballadors han de ser informats genèricament de les instal·lacions de les càmeres de videovigilància, però sense necessitat que l'empresari concreti la finalitat i els objectius d'aquesta mesura, l'abast del tractament de les dades personals que farà, i sense que el treballador hagi de donar el seu consentiment exprés.

Així doncs, l'empresa compleix amb l'obligació d'informar als treballadors de l'ús de les càmeres de vigilàncies si ho fa a través d'un distintiu del que el treballador en pugui tenir coneixement, com per exemple si instal·la un distintiu en un aparador.

En conclusió, ja no és necessari que l'empresa informi als treballadors, de manera clara, inequívoca i expressa, de la finalitat i objectiu de la instal·lació de les càmeres. La informació genèrica de les càmeres suposa una mesura empresarial suficient i adequada per justificar el control de l'activitat laboral